

kommissionen har lagt frem. Vi ønsker sådan set, at vores stillingtagen får næring af de synspunkter, som for tiden formuleres i kommuner, i amter, i faglige organisationer, i lokale partiorganisationer m.v.

Arne Toft (S):

Jeg synes, det er vigtigt for debatten her, og det er også vigtigt for debatten ude i samfundet, at det, der bliver sagt, også er det, man kan regne med.

Grunden til, at jeg rejste sagen her, var jo, at indenrigsministeren har sagt, at det, vi har brug for nu til den 7. april, er, hvilke opgaver vi skal beskæftige os med. Så synes jeg også, at det, indenrigsministeren så også må sige, er, at nu får vi opgaverne ind, så ser vi på, hvilke opgaver det er, og så finder vi ud af, hvordan kortet skal tegnes.

Det er ikke det, som jeg har forstået indenrigsministeren har gjort. Han kommer om ikke med forslag, så dog med nogle ideer til, hvordan det skal være. Det er ikke det, som indenrigsministeren siger, og derfor vil jeg godt spørge indenrigsministeren: Mener indenrigsministeren ikke, at det må være rimeligt nu, at vi ikke kommer med forslag her i Folketinget, at vi venter og ser, hvad der kommer udefra, således at vi ikke skal blive mødt udefra med, at man siger, jamen de har jo bestemt det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det kan altså ikke nytte noget, at man til stadighed bliver ved med at tillægge mig falske motiver eller skyde mig falske motiver i skoene.

Det, jeg har sagt i den pågældende artikel, er ordret: »Jeg vil selvfølgelig ikke afsløre vores udspil, men en model med fleksible regioner så jeg da gerne fik en større plads i den offentlige debat. Den indgår jo også i Strukturkommissionens betænkning som en mulighed.«

Det er, hvad jeg har sagt om den sag, og det er, hvad jeg kan stilles til regnskab for. Alt andet, som journalister måtte skrive som bud på, hvor de tror at ting ender og sådan noget, kan man altså ikke stille mig til regnskab for.

Jeg ser gerne, at denne her modelvariant fra Strukturkommissionens betænkning kommer til at fylde noget mere i den offentlige debat, og det gør jeg primært, fordi, som jeg har sagt ved alle de konferencer, jeg selv deltager i, at der synes at være en tendens til, at allerede 2 timer efter Vingstedmødet, gik der sådan fløjkamp i det

her. Der var det enten den brede kommunemodel eller den brede amtsmodel: A eller B. Verden og alfabetet består af flere bogstaver, og det, jeg har sagt, er sådan set bare, at vi skal få alle bogstaverne frem på bordet. Det er nu godt at have, hvis man skal skrive nogle velklingende ord til sidst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det sidste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Line Barfod og besvares stedfortrædende af indenrigs- og sundhedsministeren.

Spm. nr. S 2317

3) Til beskæftigelsesministeren af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren på baggrund af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1850 og S 1851 og indenrigs- og sundhedsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2114 oplyse, om det kan være rigtigt, at det er lovligt for en kommune at afsætte produkter på markedsmæssige vilkår, hvis produktionen er udført af kontanthjælpsmodtagere, mens det som udgangspunkt ikke er lovligt, hvis produktionen udføres af ansatte, der arbejder på ordinære, overenskomstsmæssige vilkår?«

Line Barfod (EL):

Jeg har baseret spørgsmålet på et svar fra indenrigsministeren, så det er fint nok.

I dag er der over 30.000 kontanthjælpsmodtagere, der er i aktivering, og en stor del af dem er blevet sat i aktivering i produktionshuse i kommunerne, hvor de sidder og laver produktion til private virksomheder. Det fremgår af et svar fra beskæftigelsesministeren, at det er fuldt ud lovligt at sætte kontanthjælpsmodtagere til at lave en sådan produktion.

Derimod fremgår det af svar fra indenrigs- og sundhedsministeren, at det er ulovligt, hvis kommunerne sætter nogen til at lave produktion med ordinær løn og på almindelige arbejdsvilkår. Jeg har altså svært ved at forstå, at kommunerne godt må have folk til at sidde underbetalt og lave en produktion, men de må ikke betale dem en ordentlig løn og give dem rigtige vilkår.